इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकशक्यतिवत् (1670) ज्ञेयानि । शक्यम्, [1]शक्नुवानः, शक्तिः, [2]शका, [3]शेकिवान्, [4]शकः [देशः], शक्तिः, [5]शाकः, शकटम्, शकृत्, शक्वा-शक्वरी, शक्या, शक्रः, शकलम्, शक्लम्, शकुनः-शकुनिः-शकुन्तः-शकुन्तिः, इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः । एतेषां रूपाणां निष्पत्तिप्रकारो दैवादिकधातावेव लिखितः । तत्रैव द्रष्टव्यः ।

(1672-A) "शक्वृ गतौ" (1. भ्वादिः.....सक. सेट्. आत्म.)

काशकृत्स्नेन धातुरयं पठितः । 'शक्वरते-वृषभ इव शब्दयति, शक्वरः—वृषभः, शक्वरी-गौः, छन्दोविशेषश्च' इति तत्र दृश्यते । अन्यत्र धातुरयं न दृश्यते ।

(1673) "शच व्यक्तायां वाचि" (I-भ्वादिः-165. सक. सेट्. आत्म.)

शाचकः-चिका, शाचकः-चिका, शिशचिषकः-षिका, शाशचकः-चिका ;
शशिता-त्री, शाचयिता-त्री, शिशचिषिता-त्री, शाशचिता-त्री ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककचतिवत् (144) ऊह्यानि । शचिः [6]शची[A] ।

(1674) "शट रुजाविशरणगत्यवसादनेषु"

(I-भ्वादिः-299. सक. सेट्. पर.) [अ]

शाटकः-टिका, शाटकः-टिका, शिशटिषकः-षिका, शाशटकः-टिका ;

[अ] अत्र काशकृत्स्नधातुपाठे 'शट निवासे—आवासे, आच्छादने च' इति पठित्वा तदनन्तरम् 'रुट विशरणे गत्यवसादनेषु' इति पृथग्धातुत्वेन पठितम् ।

1. शतरि स्वादित्वात् श्नुप्रत्ययः । उवङादेशः ।
2. स्त्रियां भिदादिपाठात् (3-3-104) अङ् ।
3. लिटः क्वसुप्रत्यये, 'अत एकहल्मध्ये—' (6-4-120) इति एत्वाभ्यासलोपयोः, 'वस्वेकाजाद्घसाम्' (7.2-67) इतीडागमः । छान्दसोऽपि क्वसुः लोके बहुलं प्रयुज्यते इत्यसकृदधस्तात् प्रतिपादितमस्माभिः । काशिकायाम् (7-2-67) उदाहृतोऽयं शब्दः ।
4. पचाद्यचि रूपमेवम् । शकः देशविशेषः । राजविशेषो वा ।
5. 'हलश्च' (3-3-121) इति संज्ञायां घञ् । शाकः=वार्ताकादिः ।
6. इन्नन्तात्, 'कृदिकारादक्तिनः' (ग. सू. 4-1-45) इति ङीषि रूपमेवम् । शची=इन्द्राणी ।

A. 'सुलोचना यत्र शचीसमप्रभाः अशाश्वतुः श्वञ्चितसौरभाः कचे ।' धा. का.1-23.